

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **CHANCE a.s.**, se sídlem Politických vězňů 156, Beroun, zast. Mgr. Robertem Nešpůrkem, LL.M., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2021, čj. MF-5024/2019/3901-20, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2022, čj. 10 Af 6/2021-67,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2022, čj. 10 Af 6/2021-67, **se ruší.**
- II. Rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2021, čj. MF-5024/2019/3901-20, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **24 456 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejího zástupce Mgr. Roberta Nešpůrka, LL.M., advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Jádrem sporu projednávané věci je povaha bonusových prostředků poskytovaných žalobkyní nově registrovaným účastníkům hazardní hry. Konkrétně, zda jejich poskytnutím žalobkyně porušila zákonem stanovený zákaz přijímání a vyplácení nepeněžitých vkladů. Nejvyšší správní soud však v této věci převážně vychází z již dříve vyslovených judikатурních závěrů, jelikož neshledal důvody, pro které by se od nich odchýlil.

I. Vymezení věci

[2] Žalobkyně v květnu 2018 poskytovala osobám za registraci k účasti na hazardní hře na svých webových stránkách po prvním vložení peněžních prostředků a odsouhlasení příslušných podmínek bonusový prostředek – tzv. *Vegas vstupní bonus*. Ten byl poskytnut v bodech odpovídajících hodnotě prvního vkladu peněžních prostředků hráče na jeho uživatelské konto (s maximálním limitem 5000) a umožňoval účastníkům hazardní hry účastnit se technické hry prostřednictvím internetu. Mohl být použit k úhradě sázky, ale nešlo jej převést na registrovaný platební prostředek nebo vybrat v hotovosti. To bylo možné až po uskutečnění sázek ve výši několikanásobku poskytnutého bonusu.

[3] Žalovaný dospěl k závěru, že *Vegas vstupní bonus* je nepeněžitě povahy. Uvedl, že žalobkyně právě tyto bonusové prostředky přijímala jako sázky a výhry z těchto her vyplácela formou navyšování bonusových prostředků. Tím porušila § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, tedy ustanovení zakazující přijímání nepeněžitých vkladů a vyplácení výher v nepeněžitě podobě. Dopustila se tak přestupků podle § 123 odst. 1 písm. h) a j) zákona o hazardních hrách. Žalovaný jí za uvedené jednání uložil pokutu ve výši 750 000 Kč. Ministryně financí k rozkladu žalobkyně potvrdila prvostupňové rozhodnutí v záhlaví uvedeným rozhodnutím.

[4] Proti rozhodnutí ministryně financí se žalobkyně bránila žalobou, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. V první řadě neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Byť ministryně výslovně nereagovala na každou jednotlivou rozkladovou námitku, předestřela stěžejní právní názor, kterým popřela podstatu argumentace žalobkyně. To, že žalobkyně se závěry správních rozhodnutí nesouhlasila, je otázkou právního posouzení, nikoliv přezkoumatelnosti.

[5] Ohledně povahy *Vegas vstupního bonusu* městský soud přisvědčil názoru správních orgánů, že se jednalo o bonusové prostředky nepeněžitě povahy až do okamžiku, kdy byly splněny podmínky pro jejich přeměnu na peníze a prostředky mohly být hráči vyplaceny. Žalobkyně bonus účastníkovi přidělila „navíc“, a to v hodnotě odpovídající vkladu. Byť měl v uživatelském prostředí podobu virtuálních peněz, jednalo se stále jen o nepeněžní prostředek přidělený žalobkyní a určený k sázkám v hazardní hře. Ze strany účastníka hazardní hry nebyl krytý žádnou vlastní finanční částkou. *Vegas vstupní bonus* byl tedy dle názoru městského soudu až do okamžiku jeho vyplacení nepeněžitým prostředkem určeným k sázkám v žalobkyní provozované hazardní hře.

[6] Městský soud zdůraznil, že zákaz účasti ve hře za nepeněžitě prostředky směřuje k zabránění sázkám směřujícím proti zájmům účastníka. Nepeněžitá sázka (tím spíše poskytnutá ze strany provozovatele) a výhry nepeněžitě povahy, které účastníka opravňovaly k další účasti v hazardní hře, nesměřovaly k jeho ochraně, neboť ho motivovaly k další účasti ve hře bez vsazení vlastních finančních prostředků. Ze strany žalobkyně šlo o podbízení zdánlivé nezávadnosti dalšího hraní, s cílem prodloužení zájmu o hazardní hru, což je v rozporu se smyslem zákona.

[7] Dále městský soud nepovažoval za důvodnou žalobní námitku, že žalovaný nepřipustně rozšířil definici hazardní hry tím, že pod ni zahrnul hru žalobkyně, která měla být spotřebitelskou soutěží. Jestliže bonusové prostředky jsou nepeněžitě prostředky určené

pokračování

k účasti v hazardní hře, nebyl *Vegas vstupní bonus* ani hazardní hrou a ani spotřebitelskou soutěží. Tím správní orgány pouze sdělily právní názor na povahu bonusových prostředků. Argumentace rozšiřováním definice se proto mýjela s podstatou projednávané věci.

[8] Žalobkyně dále namítala, že výklad žalovaného vychází z chybných závěrů Stanoviska Ministerstva financí čj. MF-30513/2016-3402-19 (dále jen „stanovisko“). Konkrétně poukazovala na část stanoviska, dle níž pokud plnění směřuje od provozovatele k hráči a závisí na náhodě, jedná se vždy o výhru z hazardní hry. Městský soud však uzavřel, že žalovaný se tohoto stanoviska v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nedovolával. Žalobkyně teprve v rozkladu uvedla, že se pouze domnívá, že z něj žalovaný vyšel.

[9] Důvodnou městský soud neshledal ani námitku nerovného přístupu při posuzování obdobných marketingových aktivit fungujících na českém trhu. V žalobkyní uvedených příkladech šlo o soutěže podmíněné prvotním nákupem zboží či služeb. Za tento nákup obdržel spotřebitel poukaz k účasti na spotřebitelské hře o možnou cenu. O povaze těchto her coby spotřebitelských soutěží proto nebylo pochyb, v čemž se od *Vegas vstupního bonusu* lišily. Městský soud dodal, že byť se ministryně s touto rozkladovou námitkou výslovně nevypořádala, nemělo to vliv na zákonnost jejího rozhodnutí. Stále byl totiž zjevný právní názor, že *Vegas vstupní bonus* tvoří nepeněžitě prostředky užitě a výhrou získané k účasti v hazardní hře v rozporu s § 7 a § 10 zákona o hazardních hrách.

[10] V neposlední řadě městský soud nepřisvědčil námitce nedostatečného posouzení materiální stránky přestupků. Odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázalo na obecně známé negativní následky účasti v hazardní hře a v projednávané věci obstálo, neboť ta se nijak zásadně nevymykala těmto obecně známým skutečnostem. Efektu účasti v hazardní hře za užití *Vegas vstupního bonusu* si podle městského soudu žalobkyně jistě byla vědoma. Ostatně sama v žalobě uvedla, že jí *Vegas vstupní bonus* nepřináší přímý zisk, ale jde o náklad vynaložený na získání a udržení zákazníků. Tím sama stanovila účel bonusu za účelem dosahování zisku. Jako profesionálka v oblasti hazardních her si proto musela být vědoma, v čem spočívá udržení zákazníků a jaké následky to pro ně může mít. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pro ni proto muselo být zcela srozumitelné, v čem má spočívat materiální stránka jejího jednání.

II. Obsah kasační stížnosti a další vyjádření účastníků

[11] **Stěžovatelka** napadla rozsudek městského soudu kasační stížností. Jako první namítala jeho nepřezkoumatelnost. Nesouhlasila s tím, že ministryně financí předeštlá v odůvodnění svého rozhodnutí ucelený právní názor. Kdyby tuto podmínku přezkoumatelnosti její rozhodnutí splňovalo, nemusel by z něj městský soud vyvozovat implicitní závěry. Stěžovatelka nerozporovala judikaturu, která nevyžaduje od správních orgánů detailní odpověď na každou vznesenou námitku. Správní rozhodnutí však zcela opomenula vznesené námítky, případně je nesprávně interpretovala či vypořádala pouze obecně. Největší část napadeného rozhodnutí tvořila jen rekapitulace rozkladové argumentace.

[12] Dále namítala, že napadený rozsudek je nezákonný z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Již od začátku řízení tvrdila a dokládala, že *Vegas vstupní bonus* je

spotřebitelskou soutěží, nikoliv hazardní hrou. Jednalo se o marketingový nástroj, který nemohl generovat zisk. Bonusové prostředky totiž poskytovala sama stěžovatelka a v případě nesplnění podmínky protočení zde nebyla pro účastníka hazardní hry žádná sankce. Ten proto nemohl utrpět ekonomickou ztrátu, na rozdíl od toho, kdyby se účastnil hazardní hry na základě nepeněžitého vkladu. Poskytnuté bonusové prostředky proto nebyly součástí hazardní hry, nýbrž spotřebitelské soutěže stojící vedle hazardní hry. Účelem *Vegas vstupního bonusu* nebylo dosažení zisku a zákon o hazardních hrách se na něj nevztahoval. Proto nebylo možné jej považovat za poukaz k účasti na hazardní hře. Žalovaný i městský soud většinou pouze odmítli takto předloženou argumentaci, aniž by se ji snažili jakkoliv vyvrátit.

[13] S ohledem na to stěžovatelka trvala na argumentaci, že posouzení *Vegas vstupního bonusu* jako nepeněžitého vkladu do hazardní hry bylo nesprávné. I kdyby ale nepeněžitým vkladem byl, nebyl by v rozporu s § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách vzhledem ke smyslu a účelu daného ustanovení. Jeho smyslem je chránit nepeněžitý majetek hráče a jeho rodiny. Tedy zamezit případům, že účastník do hry po prohře peněžitých prostředků vloží například své auto či nemovitost. *Vegas vstupní bonus* však nikdy nezasáhne do majetkové sféry účastníka, čímž jej přímo ekonomicky neohrozí. Městský soud poukázal na to, že zákon má chránit účastníka hazardních her, ale nespécifikoval, proti čemu. Komplexní výklad § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách nevede k absolutnímu zákazu nepeněžitých vkladů, ale pouze těch, co majetkově ohrožují účastníka hry a jeho rodinu. Naopak, toto ustanovení nechrání účastníka před opakovanou účastí v hazardní hře, na to má regulace jiné nástroje. Proto chybí jakákoliv argumentace městského soudu, proč by byl *Vegas vstupní bonus* v rozporu s ochrannou funkcí citovaného ustanovení.

[14] Městský soud, stejně jako žalovaný, nevzal v potaz námitku, že fungování bonusu je v souladu s mezinárodní praxí. Obdobné bonusové prostředky jsou totiž v rámci Evropské unie běžné a dohledové orgány v nich nespátřují nesoulad s harmonizovanou úpravou spotřebitelských soutěží. Nadto se městský soud nevypořádal ani s námitkou nepřipustně rozšiřujícího výkladu hazardní hry, který je v konfliktu s unijním právem, ani s nesprávným výkladem stanoviska.

[15] Závěrem stěžovatelka městskému soudu vytkla, že v souvislosti s námitkou chybějícího posouzení materiální stránky přestupku správními orgány poukázal toliko na „obecně známé negativní následky účasti v hazardní hře“ a na to, že efektu účasti v hazardní hře za užití *Vegas vstupního bonusu* si musela být stěžovatelka vědoma. Tím akceptoval nedostatečné odůvodnění naplnění materiální stránky přestupku žalovaným. Marketing ani využití spotřebitelské soutěže však není v rámci podnikání v hazardních hrách zákonem zakázáno. Stát by ho proto neměl postihovat, jinak porušuje princip zákonné licence a subsidiarity trestní represe.

[16] **Žalovaný** ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Nerozporoval názor stěžovatelky, že pořádání spotřebitelských soutěží je obecně přípustné i v oblasti hazardních her. Takováto spotřebitelská soutěž však nesmí vykazovat znaky hazardní hry, především přítomnost sázky. Z hlediska posouzení právní povahy hry s využitím bonusových prostředků je přitom zcela nerozhodné, jak je tato hra stěžovatelkou prezentována. Na věci nic nemůže změnit ani skutečnost, že před přijetím stávající právní úpravy bylo poskytování

pokračování

bonusových prostředků do hry v odvětví hazardních her běžnou praxí, že může být v jiných členských státech Evropské unie dovoleno či že má pro stěžovatelku marketingový význam. Ten má ostatně většina aktivit provozovatelů hazardních her. Proto *Vegas vstupní bonus* může mít výrazné rysy marketingových aktivit, a přesto ve výsledku naplnit charakter hazardní hry.

[17] Pokud bonusový prostředek mohl sloužit jako sázka do hazardní hry, je zřejmé, že měl hodnotu odpovídající sázce, kterou by jinak hráč musel učinit. Stěžovatelka poskytla účastníkovi hazardní hry „dar“ (bonusový prostředek), přičemž samotná hazardní hra proběhla tak, jako by sázka byla zaplacená v plné výši. V rámci systému provozování internetových technických her šlo o sázku, a to dokonce za sázku peněžních prostředků. Bonusový prostředek však nelze považovat za peněžní prostředek jako takový, a proto přijetím bonusových prostředků docházelo k přijetí nepeněžního vkladu do hazardní hry.

[18] Žalovaný dále uvedl, že § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách nelze vnímat izolovaně, ale v kontextu ostatních ustanovení (např. odst. 3 téhož ustanovení). Obecně je účelem omezení uvedených v § 7 zákona o hazardních hrách zajištění větší ochrany účastníků hazardní hry před nebezpečím spočívajícím ve vytvoření nebo udržování závislosti na hazardní hře. Bonusový program stěžovatelky přitom vytváří v hazardních hrách pocit, že nevynakládají žádné vlastní peněžní zdroje a nehrozí jim tak žádná přímá ekonomická ztráta.

[19] K (ne)přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že se ministryně vypořádala s veškerými rozkladovými námitkami, což potvrdil i městský soud. Odkázal na judikaturu, dle které je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, které brání jeho meritornímu přezkumu.

[20] K námitce chybějící materiální stránky přestupku žalovaný uvedl, že každé porušení zákonných povinností s sebou nese jistou míru společenské škodlivosti. V napadeném rozhodnutí byly posouzeny všechny relevantní aspekty povahy a závažnosti přestupku a pokuta byla uložena v adekvátní výši.

[21] V návaznosti na vydání rozsudku NSS ze dne 24. 11. 2022, čj. 7 As 184/2022-28, *SYNOT TIP*, žalovaný doplnil vyjádření ke kasační stížnosti. Uvedl, že závěry tohoto rozsudku nemohou na nyní projednávanou věc dopadnout, neboť v tam souzené věci byly účastníkům hazardní hry bonusové prostředky připisovány již za pouhou registraci. Nemuseli tedy nic vynaložit ze své majetkové sféry. Naproti tomu stěžovatelka bonusové prostředky poskytovala až po prvním vložení peněz na uživatelské konto. I samotné podmínky využití bonusových prostředků jsou v obou věcech stanoveny odlišně. Stěžovatelka excesivním způsobem motivovala hráče k opakovaným hrám, jelikož převod bonusových prostředků na finanční prostředky byl umožněn až po jejich tzv. protočení. Tedy po uskutečnění sázek ve výši třicetinasobku poskytnutého vstupního bonusu u technických her typu hrací automat a třistanásobku u technických her typu ruleta, přičemž v případě nesplnění uvedeného protočení do 30 dnů od přidělení bonusu bonusové prostředky propadaly. Ve zbývajícím části doplnění vyjádření se žalovaný z procesní opatrnosti věcně vymežil proti závěrům rozsudku *SYNOT TIP*.

[22] **Stěžovatelka** v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že závěry rozsudku *SYNOT TIP* jsou plně použitelné na její případ. Byť byl *Vegas vstupní bonus* na hráčské konto připsán až v okamžiku vložení prvního vkladu, nebyl poskytnut za prostředky uživatelů, které by musely být vynaloženy z jejich majetkové sféry. Vložené finanční prostředky byly, vedle poskytnutého vstupního bonusu, stále zcela k dispozici hráčům, kteří je dle své vůle v celé jejich výši mohli využít jako sázky. Vložení peněžních prostředků tak představovalo pouze jednu z podmínek pro následné bezplatné poskytnutí vstupního bonusu.

[23] Rovněž podmínka tzv. „protočení“ vstupního bonusu, na základě které se žalovaný snaží dovodit rozdílnost posuzovaných případů, byla irelevantní. Podmínka „protočení“ vedla pouze k prodloužení účasti na soutěži a vztahovala se výhradně k bonusovým prostředkům, tudíž ani v rámci požadovaného protočení účastník nevkládal (potažmo nevsázel) vlastní finanční prostředky. Rozdílnost je tedy pouze v průběhu bonusového programu, ale podstata zůstává v obou posuzovaných případech totožná – *Vegas vstupní bonus* i *Benefit body* v případě rozsudku *SYNOT TIP* představovaly bezplatný bonus od provozovatele hazardní hry určený k propagaci jím provozovaných služeb.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[24] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, je důvodná.

III. 1. K namítané nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu a rozhodnutí ministryně

[25] Jako první se zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Tu stěžovatel spatřuje v tom, že městský soud svůj právní názor založil na výkladu nejasného textu napadeného rozhodnutí, které neshledal nepřezkoumatelným. Fakticky tedy tato námitka směřuje i proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

[26] To, že se krajský (zde městský) soud do velké míry ztotožní se závěry a úvahami žalovaného správního orgánu či na ně v některých částech v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení odkáže, samo o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nemůže založit (rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, či ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47). To vše za předpokladu, že samotné správní rozhodnutí je přezkoumatelné (rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2018, čj. 5 Afs 60/2017-60, č. 3705/2018 Sb. NSS, *VYRTYCH*). Přezkoumá-li však krajský soud rozhodnutí žalovaného správního orgánu, které pro chybějící odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006-91, či ze dne 27. 1. 2021, čj. 7 As 222/2019-45).

[27] Dle konstantní judikatury, které si je vědoma i stěžovatelka, však platí, že požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí neznámá, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43). Zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň jeho základní námitky (rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008-13). Ústavní soud navíc v obecné rovině setrval na judikatuře, že za přiměřeného kontextu postačí i odpovědi implicitní (usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, bod 4, či ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10, bod 5). Tyto závěry do své judikatury ve vztahu k rozhodnutím orgánů veřejné moci převzal

pokračování

i NSS (rozsudek ze dne 21. 12. 2011, čj. 4 Ads 58/2011-72). Na určitou námitku lze tedy reagovat i způsobem, že orgán veřejné moci v rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě odůvodní (rozsudek ze dne 16. 11. 2016, čj. 7 Afs 156/2016-59, bod 47).

[28] V nyní souzené věci městský soud k přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí opakovaně zdůraznil, že byť ministryně financí nevypořádala každou jednotlivou rozkladovou námitku, vychází vypořádání argumentů stěžovatelky z předestření ucelené úvahy o povaze *Vegas vstupního bonusu*. Poměrně rozsáhle, celkem na 5 stranách odůvodnění, se následně městský soud věnoval vypořádání námítky, proč není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[29] Nejvyšší správní soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl ke stejnému závěru. Zjistě lze přisvědčit tomu, že rozhodnutí ministryně nedává konkrétní odpověď na každou z relativně obsáhlých rozkladových námitek. Z jeho celkem 28 stran tvoří prvních 15 stran téměř doslovná rekapitulace prvostupňového rozhodnutí. Následuje necelých 12 stran rekapitulujících rozkladovou argumentaci. Samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy čítá pouze necelé 4 strany, což je ve vztahu k jeho rekapitulační části v hrubém nepoměru. Byť se tedy nejedná o ideální příklad toho, jak by odůvodnění správního rozhodnutí mělo vypadat, optikou ustálené judikatury stran smyslu a účelu rušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost ještě stojí.

[30] Stěžovatelka totiž byla se závěry napadeného rozhodnutí v žalobě schopna kvalifikovaně polemizovat. A jak uvedl již městský soud, to, že s nimi nesouhlasí, je otázka správnosti právního posouzení, nikoliv nepřezkoumatelnosti. Soud zde v souladu se zásadou ekonomie a hospodárnosti řízení odkazuje na podrobné vypořádání městského soudu v bodech 54 až 73, kde vysvětlil, jakým způsobem ministryně na rozkladové námitky reagovala a s jehož posouzením se tento soud ztotožňuje. Proto není důvodná dílčí námitka stěžovatelky, že pokud by napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné, nemusel by z něj městský soud vyvozovat implicitní závěry.

[31] Pokud by Nejvyšší správní soud nyní zrušil napadený rozsudek a napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, aniž by vyslovil svůj názor na věc, odsunul by tím meritorní řešení problému zpět do správního řízení. Zrušením rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost se totiž oddaluje okamžik, kdy bude základ sporu správními soudy s konečnou platností vyřešen, což není v zájmu ani účastníků řízení, ani ve veřejném zájmu na hospodárnosti řízení (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS). Tato skutečnost je v nyní projednávané věci zvláště akcentována tím, že v průběhu řízení o kasační stížnosti byla právní otázka rozhodná v této věci Nejvyšším správním soudem již zodpovězena. S ohledem na to lze uzavřít, že účinnost soudní ochrany bude lépe zajištěna, dostane-li se stěžovatelce od soudu odpovědi, jaké řešení sporné právní otázky odpovídá zákonu, pokud lze alespoň v hrubých rysech seznat úvahy správního orgánu.

[32] S přihlédnutím ke konkrétním okolnostem nyní projednávané věci proto Nejvyšší správní soud uzavírá, že městský soud nezatížil napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti tím, že napadené rozhodnutí shledal přezkoumatelným (srov. bod [26])

výše). Byť je odůvodnění napadeného rozhodnutí na samotné hranici přezkoumatelnosti, jeho zrušení z tohoto důvodu by nyní odporovalo výše vysloveným zájmům.

[33] Stěžovatelka dále tvrdí, že ani žalovaný, ani městský soud nevzali v potaz námitku, že fungování bonusu je v souladu s mezinárodní praxí a evropskou úpravou. Městský soud však v bodě 60 napadeného rozhodnutí shledal, že ministryně na tuto námitku implicitně odpověděla vyslovením právního názoru, že *Vegas vstupní bonus* je prostředkem užitým v hazardní hře, nikoliv hazardní hrou či spotřebitelskou soutěží. Proto neshledala důvod zabývat se právní úpravou spotřebitelských soutěží či rozsudkem NSS, který se zabýval některými aspekty odlišení hazardních a spotřebitelských her. Část námítky směřující vůči napadenému rozhodnutí proto není důvodná.

[34] Stěžovatelka však tuto námitku znovu uplatnila i v části žaloby, v níž se věnovala argumentaci ohledně nepřipustného rozšiřování výkladu hazardních her, což konstatoval i městský soud v bodě 58 napadeného rozsudku. Uvedl, že *„tuto námitku žalobkyně uplatnila znovu i v části žaloby, v níž se speciálně věnuje argumentaci na nepřipustné rozšiřování výkladu hazardních her, názor soudu se tedy vztahuje k oběma částem žaloby.“* Nejvyššímu správnímu soudu se z uvedeného jeví, že městský soud i tuto námitku, uvedenou v bodě 68 žaloby, interpretoval tak, že stěžovatelka opět vytýká ministryni, že se s ní v rozkladovém rozhodnutí nezabývala. Dle jejího obsahu se však nejednalo o námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jako v případě obsahově podobné námítky uvedené v bodě 24 žaloby (zmiňované v předchozím bodě), ale o námitku, že přístup žalovaného je v rámci Evropské unie raritní a vyvolává neodůvodněné komplikace pro provozování hazardních her v České republice. Proto bylo na městském soudu, aby k této námítce uvedl vlastní argumentaci, nikoliv jen konstatoval, že se s ní ministryně vypořádala dostatečně. Stěžovatelce lze tedy dát za pravdu v tom, že městský soud tuto žalobní námitku skutečně výslovně nevypořádal. S odkazem na judikaturu citovanou v bodě [27] výše však lze uzavřít, že tento dílčí drobný nedostatek jinak podrobného odůvodnění napadeného rozsudku nemůže založit jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Městský soud totiž, obdobně jako ministryně, vyslovil právní názor, že *Vegas vstupní bonus* není ani hazardní hrou, ani spotřebitelskou soutěží (viz bod 104 napadeného rozsudku), což je závěr, který v sobě zahrnuje i odpověď na uplatněnou dílčí námitku (srov. argumentaci uvedenou v předchozím bodě ve vztahu k napadenému rozhodnutí).

[35] Dále stěžovatelka namítá, že se městský soud nevypořádal s námitkou nepřipustně rozšiřujícího výkladu hazardní hry, který je v konfliktu s unijním právem, a s nesprávným výkladem stanoviska. Tyto námitky však nijak konkrétněji nerozvádí a zároveň se závěry městského soudu ohledně těchto právních otázek v kasační stížnosti polemizuje. Nejvyšší správní soud proto v duchu pravidla, že čím obecnější námitku stěžovatel formuje, tím obecněji k ní může správní soud přistoupit a posuzovat ji (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, jehož závěr uvedený v bodě 32 lze použít i ve vztahu ke kasační bodům), uvádí, že městský soud se s těmito námitkami vypořádal v bodech 103 až 111 napadeného rozsudku. To, že stěžovatelka s jeho závěry nesouhlasí, opět není otázkou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, ale správnosti právního posouzení.

III. 2. K výkladu § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách a povaze Vegas vstupního bonusu

pokračování

[36] Nejvyšší správní soud následně přistoupil k vypořádání kasačních námitek směřujících proti právním závěrům městského soudu. Stěžovatelka nejprve namítá, že *Vegas vstupní bonus* není nepeněžitým vkladem do hazardní hry, ale spotřebitelskou soutěží. I kdyby však nepeněžitým vkladem byl, neporušoval by smysl a účel § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách.

[37] Právě ke smyslu a účelu citovaného ustanovení se vyjádřil NSS již v rozsudku *SYNOT TIP*. Soud zde pro přehlednost předesílá, že v rozsudku *SYNOT TIP* se sedmý senát NSS zabýval povahou tzv. *Benefit bodů*, které provozovatel hazardních her poskytoval za registraci na jeho webových stránkách a které bylo možno „prosázet“ v rámci internetových hazardních her. Rozdíl oproti nyní projednávané věci byl však v tom, že bonusové prostředky byly registrovaným účastníkům poskytnuty i bez nahrání vlastního vkladu na uživatelský účet a částečně rozdílné byly také podmínky „protočení“ bonusu. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *Benefit body* byly poukazem k bezplatnému poskytnutí účasti na hře, kterému jako podmínka nepředcházelo žádné sázejícím poskytnuté plnění z jeho majetkové sféry či majetkové sféry třetí osoby. Nejednalo se tedy o účast na hazardní hře ve smyslu zákona o hazardních hrách, jelikož chyběl základní definiční znak v podobě vložení sázky sázejícím.

[38] Ustanovení § 7 zákona o hazardních hrách stanoví omezení týkající se provozování hazardních her. Podle jeho odstavce 4 se v rámci hazardních her provozovateli zakazuje *přijímat nepeněžní vklady nebo sázky*. Z důvodové zprávy plyne, že tato právní úprava má zajistit větší ochranu účastníků hazardní hry. Specificky zmiňuje patologické hráče a jejich hmotný majetek. V souladu s obecným cílem zákona je však ochrana účastníků hazardní hry obecně, neboť i „běžnou“ účast na hazardní hře lze považovat za rizikovou, byť neskýtá taková společenská rizika, jako patologické hráčství (nálezn Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10).

[39] Účelem § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách však není zakázat poskytování bonusových plnění provozovatelem hazardní hry. Tím totiž *nedochází k zásahu do nepeněžitých aktiv účastníka hazardní hry či třetích osob, natož k újmě na majetku způsobené kompulzivním patologickým hraním* (rozsudek *SYNOT TIP*, bod 37). Zákaz upravený v citovaném ustanovení tedy míří toliko na ochranu majetkové sféry účastníka hazardní hry a dalších osob.

[40] Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí *hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost*.

[41] Podle § 4 odst. 1 písm. c) téhož zákona se pro účely právní úpravy hazardních her rozumí vkladem *jakékoliv plnění opravňující k účasti na hazardní hře, které představuje zejména jedna nebo více sázek, nebo další plnění stanovená provozovatelem, která kromě sázky opravňují účastníka hazardní hry k účasti na hazardní hře, a sázkou podle písm. d) téhož ustanovení sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry*.

[42] Sázky jsou tedy zákonem o hazardních hrách vymezeny jako druh vkladů, které sázející poskytuje dobrovolně za účelem účasti na hazardní hře. Jak plyne z rozsudku *SYNOT TIP*, společnou charakteristiku vkladů představuje plnění poskytované jinou osobou provozovateli hazardní hry za účelem účasti na hazardní hře. Sázky i ostatní vklady jsou tedy zákonem o hazardních hrách vymezeny mimo jiné jako *plnění*. Což je pojem, který je třeba vykládat s ohledem obsah, který mu náleží v soukromém právu. Plnění coby předmět závazkových právních vztahů musí mít především majetkovou povahu (§ 1722 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Majetková povaha plnění přitom vyjadřuje jeho ocenitelnost penězi, tedy schopnost být předmětem směny v soukromém či ekonomickém smyslu. A jelikož je právě vložení sázky sázejícím základním znakem hazardní hry, nemůže se v případě hry provozované na základě takových bonusových prostředků jednat o hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. V případě uplatnění bonusu za účelem účasti na hazardní hře se jednalo o poukaz – tedy závazek bezplatného poskytnutí služby ze strany provozovatele hazardní hry. Touto službou pak nebylo nic jiného než samotné umožnění účasti na hře. Hry na základě bonusových prostředků se hráč účastnil zdarma a bonus představoval pouze způsob určení rozsahu této bezplatné účasti.

[43] Podle Nejvyššího správního soudu i povaha *Vegas vstupního bonusu* vylučuje, aby byly tyto prostředky poskytovány jako vklad či sázka do hazardní hry, neboť ani v tomto případě nešlo o vložení plnění ze strany hráče. Proto je nesprávný závěr městského soudu uvedený v bodě 89 napadeného rozsudku, že účastník použitím bonusových prostředků „brál reálnou hazardní hru, byť v tu chvíli bez vsazených vlastních peněžitých prostředků“.

[44] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatelka neumožnila účast na hazardní hře na základě nepeněžitého vkladu. Účastníkem vložený vklad při registraci byl toliko peněžitý. Nad jeho rámec mu byly následně bezplatně poskytnuty prostředky *Vegas vstupního bonusu* v odpovídající výši. Tím však nebylo nijak zasaženo do nepeněžitých aktiv hráče a bonusové prostředky nemohly způsobit újmu na jeho nepeněžitém majetku, jelikož nepocházely z jeho majetkové sféry (srov. bod [39] výše).

[45] Na tomto závěru nic nemění ani to, že na rozdíl od věci *SYNOT TIP* musel účastník hry v nyní projednávané věci před připsáním bonusových prostředků do svého účtu vložit peněžité prostředky a k využití bonusových prostředků bylo nutné předchozí prosázení peněžního vkladu. Rozhodující je totiž to, že vložené peníze nebyly použity k úhradě *Vegas vstupního bonusu*. Bonusové prostředky tedy nebyly poskytnuty přímo za prostředky hráčů, které by musely být vynaloženy z jejich majetkové sféry, ale vedle těchto prostředků právě jako bonus navíc. To ostatně konstatoval i městský soud v bodě 101 napadeného rozsudku, kde uvedl, že *Vegas vstupní bonus* motivuje účastníka ke hře „i bez vsazení vlastních peněžních prostředků či už i nad jejich rámec“. V bodě 90 napadeného rozsudku obdobně uvedl, že *Vegas vstupní bonus* nebyl „ze strany účastníka krytý žádnou vlastní peněžní částkou“. S ohledem na uvedené proto nelze přisvědčit argumentaci žalovaného, že na nyní projednávanou věc nelze závěry rozsudku *SYNOT TIP* aplikovat, jelikož účastníci hazardní hry museli pro účast na hře prostřednictvím *Vegas vstupního bonusu* vynaložit prostředky ze své majetkové sféry. Vložení peněžních prostředků bylo pouze jednou z podmínek následného bezplatného načtení vstupního bonusu, obdobně jako třeba vložení vybraných osobních údajů při registraci na webových stránkách stěžovatelky.

pokračování

[46] S ohledem na tyto závěry je třeba obdobně vyložit i § 10 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Stěžovatelka totiž byla shledána vinnou také z porušení § 10 odst. 1 téhož zákona.

[47] Ustanovení § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách uvádí, že *předmětem výhry hazardní hry, s výjimkou věcné loterie, okamžité loterie, doplňkové loterie a tomboly, mohou být pouze peněžní prostředky*. Dle důvodové zprávy lze za výhru považovat vše, co poskytuje provozovatel hazardní hry účastníkovi na základě náhody nebo neznámé okolnosti, kterou musí předem stanovit v herním plánu.

[48] Z takto vymezené definice vyplývá, že výhra může být poskytnuta pouze na základě účasti v hazardní hře. NSS však výše dospěl k závěru, že v případě hry prostřednictvím *Vegas vstupního bonusu* se nejednalo o hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jelikož chyběl základní znak v podobě vložení sázky sázejícím. Proto nelze ani na účastníkem získané bonusové prostředky pohlížet jako na výhru ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Jedná se opět jen o další poukaz k bezplatné účasti na hazardní hře poskytnutý stěžovatelkou.

[49] Nejvyšší správní soud zde pro úplnost odkazuje na body 51 až 53 rozsudku *SYNOT TIP*, ze kterých plyne, že správní orgány a městský soud postupovaly v rozporu se zásadou *nullum crimen sine lege (certa)*, pokud poskytování bonusových prostředků typu *Vegas vstupní bonus* stěžovatelkou kvalifikovaly jako jednání porušující § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách, a tudíž jako přestupky podle § 123 odst. 1 písm. h) a j) tohoto zákona. Takové jednání totiž nelze podřadit pod žádnou konkrétní skutkovou podstatu zákona o hazardních hrách. Proto je namístě přisvědčit stěžovateli, že výklad podřazující poskytování bonusů k účasti na hazardní hře pod § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách byl příliš extenzivní.

[50] Stěžovatelka v kasační stížnosti dále přdestřela, že *Vegas vstupní bonus* není hazardní hrou, jelikož naplňuje znaky spotřebitelské soutěže ve smyslu § 2 odst. 1 písm. v) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jedná se totiž o marketingový nástroj přímo spojený s poskytováním jejích služeb (tj. provozování hazardních her), který však nikdy nemůže generovat zisk.

[51] V souladu s výše citovanou prejudikaturou však *Vegas vstupní bonus* není hazardní hrou již proto, že u něj chybí zákonný znak hazardní hry v podobě vložení sázky sázejícím. Proto již není rozhodné, zda *Vegas vstupní bonus* není hazardní hrou případně také z důvodu, že naplňuje zákonné znaky spotřebitelské soutěže. Stěžovatelka totiž nebyla shledána vinnou z provozování spotřebitelské soutěže v rozporu s relevantními ustanoveními zákona o ochraně spotřebitele. Proto není rozhodné, zda *Vegas vstupní bonus* fakticky naplňuje zákonné znaky spotřebitelské soutěže. S ohledem na to se soud touto kasační námitkou dále nezabýval, jelikož její zodpovězení nemůže mít žádný vliv na závěr, že *Vegas vstupní bonus* není hazardní hrou.

[52] Nejvyšší správní soud podotýká, že se může zdát, že dříve správní soudy povahu obdobných „poukazů k účasti na hře“ posuzovaly odlišně. Za účinnosti zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, účinného do 31. 12. 2016 (dále jen „zákon o

loteriích“) totiž Krajský soud v Brně několikrát uvedl, že se tzv. promotikety, získané od provozovatele sázkové hry jako součást marketingové akce, stávaly vkladem do hry ve smyslu § 1 odst. 8 zákona o loteriích a sázející se na jejich základě účastnil loterie stejně, jako na základě vsazené částky (rozsudky ze dne 12. 5. 2016, čj. 30 Af 59/2014-71, ze dne 17. 5. 2018, čj. 30 Af 107/2016-153, a ze dne 7. 6. 2018, čj. 30 Af 109/2016-125). Poslední dva uvedené rozsudky přezkoumal i NSS a podané kasační stížnosti zamítl. Ani krajský soud, ani Nejvyšší správní soud se však v těchto rozsudcích otázkou, zda promotiket za předchozí právní úpravy byl či nebyl vkladem, fakticky nezabývaly, protože tento závěr správního orgánu nebyl žalobcem v řízení nijak zpochybněn (viz rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2020, čj. 9 As 270/2018-55, bod 20, a ze dne 15. 4. 2020, čj. 10 As 219/2018-62, bod 17).

[53] Navíc krajský soud tyto závěry vyslovil v souvislosti s jiným deliktním jednáním. Konkrétně se v daných věcech jednalo o správní delikt spočívající v porušení § 17 odst. 3 zákona o loteriích, který požadoval, aby každá hra poskytovala hráči možnost výplaty jím vložených finančních prostředků převyšujících hodnotu vsazených částek za odehrané hry (což právě žalobce v tamních věcech činil prostřednictvím promotiketů, které bylo možné dále uplatnit ve hře, místo vyplacení částky v penězích, jak požadoval § 3 odst. 1 zákona o loteriích). V této souvislosti také krajský soud poznamenal, že pozdější (tj. nyní účinná) právní úprava nebyla pro žalobce příznivější ani z hlediska trestnosti daného správního deliktu, ani z hlediska ukládané sankce. Předestřel, že zákon o hazardních hrách neobsahuje identické ustanovení, jako byl § 17 odst. 3 zákona o loteriích. Obdobně však § 7 odst. 2 písm. c) zákona o hazardních hrách stanoví povinnost zajistit všem hráčům rovné podmínky a v písm. g) téhož ustanovení zákon zakazuje provozovat hru, která by účastníkovi neumožnila hru kdykoliv před zaplacením sázky ukončit. Je v něm tedy obsažen obecnější základní princip, na kterém bylo postaveno i poněkud konkrétnější pravidlo chování v § 17 odst. 3 zákona o loteriích (bod 71 rozsudku sp. zn. 30 Af 107/2016). Jednoduše řečeno tedy uzavřel, že obdobné jednání, pokud by naplňovalo příslušnou zákonnou definici, by bylo obdobně postihnutelné i podle nyní účinné právní úpravy (v podrobnostech, které nejsou pro tuto věc rozhodující, viz body 73 a 74 rozsudku sp. zn. 30 Af 107/2016). Tato otázka však není předmětem sporu v nyní projednávané věci. Žalobkyni totiž není vytýkáno porušení ustanovení zákona o hazardních hrách, které dle krajského soudu odpovídalo § 17 odst. 3 zákona o loteriích.

[54] Nad rámec uvedeného soud dodává, že uvedené závěry o povaze promotiketů coby vkladů nelze bez dalšího přenést na nyní účinnou právní úpravu. Zákon o loteriích totiž, na rozdíl od nyní účinného zákona o hazardních hrách, neobsahoval definici vkladu. Jeho odkazovaný § 1 odst. 8 definoval toliko účastníka loterie a o vkladu hovořil pouze v rámci této definice. Účastníkem loterie nebo jiné podobné hry mohla být *jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně*. Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích přitom byla loterií nebo jinou podobnou hrou *hra, jíž se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje*. (zvýraznění doplnil NSS). Oproti tomu, zákon o hazardních hrách vklad definuje v § 4 odst. 1 (viz bod [41] tohoto rozsudku), přičemž NSS výše dospěl k závěru, že právě tuto definici zde přezkoumávané bonusové prostředky nenaplnují.

pokračování

[55] Stěžovatelka dále namítá, že městský soud v souvislosti s námitkou chybějícího posouzení materiální stránky přestupku správními orgány poukázal jen na „obecně známé negativní následky účasti v hazardní hře“ a na to, že efektu účasti v hazardní hře za užití *Vegas vstupního bonusu* si musí být stěžovatelka vědoma. Nijak přitom nevzal v potaz, že hry prostřednictvím *Vegas vstupního bonusu* provozuje zejména pro marketingové účely.

[56] Nejvyšší správní soud však v rozsudku *SYNOT TIP* dospěl k závěru, že byť virtuální bonusy poskytované k účasti na hazardních hrách představují nežádoucí motivaci k účasti na hazardní hře, nelze je podřadit pod žádnou konkrétní skutkovou podstatu přestupku upraveného zákonem o hazardních hrách (body 48 a 49 citovaného rozsudku). Ze závěrů daného rozsudku soud nyní vychází, jak bylo konstatováno výše. I v nyní projednávané věci se jedná o soudní přezkum rozhodnutí, kterým byla stěžovatelka shledána vinnou ze spáchání přestupků, konkrétně podle § 123 odst. 1 písm. h) a j) zákona o hazardních hrách. Naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupků, což je v této věci porušení zákazů upravených v § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách, proto představuje nutnou podmínku odpovědnosti za přestupky.

[57] Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je přestupkem *společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*. Znaky přestupku jsou stanoveny zákonem, přičemž přestupek je vymezen materiálním a formálním znakem, které musí být naplněny současně (rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2012, čj. 5 As 106/2011-77). Pokud tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nebyla naplněna ani formální stránka přestupků (viz bod [49] výše), nemá smysl zabývat se tím, zda bylo dostatečně posouzeno naplnění jejich materiální stránky.

III. 4 K reakci žalovaného na rozsudek ve věci *SYNOT TIP*

[58] Závěrem považuje Nejvyšší správní soud za vhodné vyjádřit se k argumentům žalovaného uplatněným v reakci na vydání rozsudku *SYNOT TIP*. Konkrétně k tvrzení, že je namístě snaha vyvolat judikaturní dialog, jelikož NSS v citovaném rozsudku vytvořil logický paradox, který nelze odstranit legislativně technickými prostředky.

[59] NSS v rozsudku *SYNOT TIP* doporučil zákonodárci, aby svůj legitimní záměr postihovat uvedené formy podpory hazardního hraní do budoucna vyjádřil srozumitelnou, určitou, a tudíž předvídatelnou právní úpravou. Dle žalovaného by však přijetí argumentu sedmého senátu NSS, že sázející se v případě uplatnění bonusů účastní dané hry zcela bezplatně, vyústilo v závěr, že se nejedná o hazardní hru (neboť jí chybí jeden z definičních znaků – vklad nebo sázka), a to přesto, že se reálně ze strany provozovatelů hazardních her o provozování hazardní hry jedná. Zákonodárce přitom nemůže do zákona o hazardních hrách inkorporovat ustanovení, které by například zakázalo poskytovat bezplatnou účast na hazardních hrách, protože v takovém případě by se ze své podstaty již nejednalo o hazardní hru.

[60] K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že z rozsudku *SYNOT TIP* rozhodně nevyplývá, že by zákonodárci doporučoval případně přijmout ustanovení zakazující „bezplatnou účast na hazardní hře“. Je z něj totiž zřejmé, že účast na hře prostřednictvím

bonusových prostředků zákonnou definici hazardní hry nenaplnuje. NSS v rozsudku *SYNOT TIP* pouze vyjádřil možnost, že by zákonodárce do budoucna vyjádřil svůj legitimní závěr „postihovat uvedené formy podpory hazardního hraní“ (viz bod 53 citovaného rozsudku). Jednalo by se tedy o možné omezení využití marketingových nástrojů na podporu hraní hazardních her, kterými mohou být i různé hry či soutěže pořádané souběžně s hazardní hrou za marketingovými účely, jako je tomu v případě posuzovaných herních bonusů.

[61] Legislativní řešení, které by marketingové aktivity související s provozem hazardních her regulovalo, by nevedlo ke vzniku logického paradoxu, kterým argumentuje žalovaný. Soud tedy ani z tohoto důvodu neshledal důvod se od závěrů rozsudku *SYNOT TIP* odlišit či dokonce věc předložit rozšířenému senátu NSS postupem podle § 17 odst. 1 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[62] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že je kasační stížnost důvodná. Napadený rozsudek městského soudu proto zrušil podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. Jelikož by městský soud, vázán názorem Nejvyššího správního soudu, mohl žalobě pouze vyhovět a vrátit věc žalovanému, rozhodl Nejvyšší správní soud současně o zrušení rozkladového rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. za přiměřeného použití § 78 odst. 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto rozsudku [§ 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 5 s. ř. s.].

[63] V případě, že Nejvyšší správní soud zruší rozsudek krajského (zde městského) soudu a současně i rozhodnutí správního orgánu, je povinen rozhodnout kromě nákladů řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí krajského (městského) soudu (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Úspěch ve věci se posuzuje dle výsledku řízení před správními soudy. Výsledkem soudního přezkumu bylo zrušení rozhodnutí žalovaného, stěžovatelka proto měla ve věci plný úspěch. V takovém případě je žalovaný povinen jí podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nahradit náklady řízení před soudem.

[64] Náklady stěžovatelky v řízení o žalobě tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a odměna advokáta. Ta zahrnuje dva úkony právní služby: přípravu a převzetí zastoupení a sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a činí v dané věci 2 x 3 100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy 2 x 300 Kč. Odměna advokáta v řízení před městským soudem tak činí 6 800 Kč. Jelikož je zástupce stěžovatelky plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tato částka o 21% sazbu této daně, tj. o 1 428 Kč. Náklady řízení před městským soudem tedy představovaly 11 228 Kč.

[65] Náklady řízení o kasační stížnosti tvoří soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a odměna advokáta. Ta zahrnuje dva úkony právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti a repliky k vyjádření žalovaného [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a činí v dané věci 2 x 3 100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a paušální částku ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Odměna advokáta tak

pokračování

v řízení o kasační stížnosti činí 6 800 Kč. Jelikož je zástupce stěžovatelky plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tato částka o 21% sazbu této daně, tj. o 1 428 Kč. Náklady řízení před Nejvyšším správním soudem tedy představovaly 13 228 Kč.

[66] Celkem tedy má stěžovatelka právo na náhradu nákladů ve výši 24 456 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen stěžovatelce zaplatit k rukám jejího zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. prosince 2023

Petr Mikeš
předseda senátu